

Fenomenologie „ne-geometrická“

Dnes už každý od dětství zná ze zkušenosti „fenomény“ či „jevy“ skutečnosti, které nelze v žádném případě a nikterak „vnímat“ (tj. percipovat, ale zejména ani apercipovat), a přece je možno je „vidět“ (rozpoznat) duševním zrakem resp. v duchu, v mysli, a jako takovéto „skutečnosti“ zvláštního typu je také zkoumat a poznávat. Nejstarším dokladem takových zvláštních „skutečností“ hodných pozoru jsou především čísla a geometrické (a jiné prostorové) útvary. Bohužel právě způsob „myšlení“, ve stále zdokonalovaném provedení aplikovaný na geometrické a podobné útvary a zejména na čísla, měl velký a dlouhodobý vliv na evropské myšlení vůbec a měl někdy až fatální dopad na odborné vědy, zejména přírodní (kvantifikace a vůbec matematizace, srv. zejména astrofyziku!) Význam fenomenologie v historickém smyslu lze pozitivně hodnotit zvláště v jejím důrazu na jevovost (fenomenalitu), která je většinou nematematizovatelná, a pokud přece, pak jen okrajově, marginálně, druhotně. To nám v naší době poskytuje příležitost soustředit svou pozornost právě na ty aspekty jevovosti, které se a limine resp. svou nejvlastnější povahou každé kvantifikaci a matematizaci vzpírají. Tak jako je geometrizace (srv. Pacalovo „geometrické myšlení“) pouhou metodou, ale nemůže se nikdy stát celou (pravou) filosofií, tak se filosofií nemůže ovšem stát ani fenomenologie.

(Písek, 150208-3.)